

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1884-11-03

þÿ £ ¬ » À¹ 3 3/4 - ± Á . 3 6

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10248>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΤΟΣ Α΄.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΑΡΙΘ. 36.

Συνδρομή υποχρεωτική ετήσια προπληρωτέα εν Κύπρω Σελ. 8. Έν τῷ ἔξωτερικῷ Σελ. 12.

* Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπὴν.

Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δέον νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩΙ εἰς Λεμεσό.

Editor S. HOURMOUZIOS LIMASSOL.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοι προξενεῖ ἐντροπήν, διότι γρήγορα ἢ ἄργά θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

3, ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1884.

Η ΚΑΤΑΣΤΡΕΠΤΙΚΗ ΑΠΑΤΗ.

Δίκαιον ὄπωσόν εἶνε καὶ φυσικὴ ἀκολουθία ὅταν τις ἀπατᾷ ἢ ἀπατᾶται νὰ ὑφίσταται τὰς τῆς ἀπάτης βλάβας ἢ καταστράφῃ, διότι καὶ ὁ ἀπατῶν χάριν τούτου ἀπατᾷ, καὶ ὁ ἀπατῶμενος πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον ἀπχτάται· ἀλλὰ, εἶνε δίκαιον, εἶνε νόμιμον νὰ ἀπατᾷ τις ἕνα δεύτερον, καὶ τὰς ἐκ τῆς ἀπάτης ἐκείνης ἀπορρεύσας βλάβας νὰ τὰς ὑφίσταται τρίτος τις ὁ ὁποῖος ἀμερίμνως καὶ ἡσυχῶς ἐκοιμάτο ἢ εἰργάζετο, οὐδὲν δ' ὄλω; μέρος ἔλαβεν εἰς τὰ μηχανορραφήματα καὶ τὰ σχέδια τῶν δύο συμβαλλομένων, ἵτινες ἰδιοτέλειαν ἐθεμελίουν καὶ ἀπάτην καὶ δολιότητα κατειργάζοντο; ἠκούσθη ποτὲ νὰ ραβδίση τίς τινα καὶ ὁ πόνος τοῦ ραβδίσματος νὰ μεταβῇ εἰς τρίτον; τὴν ἐρώτησίν μας ταύτην τὴν ἀποτεινομέν πρὸς τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν, ἣτις πιστεύομεν, ὅτι ἐν τῇ εὐθυκρίσίᾳ τῆς θὰ ἀπαντήσῃ ἡμῖν τὸ «ὄχι». Ὁ χι βέβαια, διότι τοῦτο οὔτε Θεὸς τὸ θέλει οὔτε ἄνθρωποι καὶ ὁμοῦ παρα τοῖς ἰσχυροῖς τῆς γῆς ὁ Θεὸς εἶνε τίποτε· οἱ ἄνθρωποι μηδὲν ἄρα καταστροφὴ πάντος δικαιώματος· ἀνατροπὴ πάσης λογικῆς ἀπώλεια πάσης δικαιοσύνης· τοῦτο καλεῖται συνήδεισις· εἰς τοῦτο κέκληται ἄνθρωπος.

Τίς ἄρα γε εὐπροσώπως θὰ διαμαρτυρηθῇ ἐναντίον τῆς κατηγορίας ἡμῶν ταύτης;

Ἄλλ' εἰς οὐδένα πρὸς τὸ παρὸν ἀφίνομεν τὸ δικαίωμα τοῦτο ἢ πρὸς μόνην τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν, ἣτις δύνα-

ται νὰ ὑπερασπίσῃ τοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς. Ἐἶνε ἀληθὴς λοιπὸν ἡ κατηγορία μου αὕτη Σ. Κυβέρνησις, ἢ εἶνε ψευδὴς καὶ διαμαρτύρεσαι, οὕτω δηλ. συμβαίνει παρὰ τοῖς ἰσχυροῖς τῆς γῆς, νὰ ἀπατῶσιν ἢ νὰ ἀπατῶνται καὶ τὰς βλάβας νὰ τὰς ὑφίστανται ἄλλοι ἔξω τοῦ χοροῦ, ἢ ἔχω λάθος; Ἀλλὰ σὲ ἐξορκίζω νὰ ἀπαντήσῃς ἤδη, διὰ τοῦ στόματος τῶν ὑπαλλήλων σου ὑπὸ τὸ βλέμμα τῶν ὁποίων θὰ εὐτυχῆσωσι νὰ πέσωσιν αἱ γραμμαὶ αὗται, προτοῦ νὰ ἴδῃς τί παρακατιὸν θὰ εἶπω...

Μοῦ φαίνεται νοερῶς, ὅτι σὲ βλέπω ἀνανεύουσιν καὶ διὰ πολλῶν Κυβερνητικῶν στομάτων ἀναφωνοῦσαν τὸ «you are not right».

«Δὲν ἔχω λοιπὸν δίκαιον»· ἀδίκως κατηγορῶ τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς καὶ διὰ στόματος τῆς ἀγγλικ. κυβερνήσεως διαμαρτύρονται· ἀλλὰ ν' ἀφήσω ἑμαυτὸν ἀνυπεράσπιστον; πο!

Καὶ πρῶτον (τὸ ὁποῖον ἄρκει καὶ διὰ δεύτερον καὶ διὰ τελευταῖον) ἔλα ἴδω σὺ ἢ ἀγγλικὴ κυβερνήσις νὰ σὲ παρατηρήσωμεν καλῶς· εὐπροσώπως, ἄρα γε εἶπες τὸ «you are not right» καὶ δὲν ἐκοκκίσεις ὡς τ' αὐτὰ διὰ νὰ τὸ πῆς;

Σὺ μετεχειρίσθης πᾶν μέσον διὰ νὰ ἀποκτήσῃς ἀκόμη μίαν λωρίδα γῆς ὑπεσχέθης φούρνους παξιμάδια διὰ νὰ κατορθώσῃς νὰ περάσῃς τὴν Κύπρον· τὸ χέρι ἠγνόεις δὲ καὶ σὺ κ' ἐκεῖνος ποῦ τὴν εἶχεν, ἂν ἐπ' αὐτῆς τῆς Κύπρου ζῶα ἢ θηρία κατοικοῦν, ἄνθρωποι ἢ βουβάλια· τοῦτο μόνον ἤξευρεν ἐ-

κεῖνος ὅτι διηνεκῶς ἐλάμβανε χρήματα ἐκ τῆς Κύπρου, καὶ ἀδιάφορον ἂν εἶχον ἢ μὴ δέρμα τὰ ζῶα τῆς· τοῦτο δὲ μόνον ἐφρόντιζες σὺ, νὰ λάβῃς τὴν Κύπρον καὶ νὰ τὴν κάμῃς Παραδεισον· δηλαδὴ μέρος εἰς τὸ ὁποῖον κατοικοῦν γυμνοὶ καὶ ἀδιάντροποι καὶ ἠργίσις νὰ ἐπιτυχάνῃς ἄς τὸ ποῦμεν καὶ τοῦτο ἐστὶ πρᾶστράτημά μας. Λοιπὸν, ἐκεῖνος βασανισμένος ἀπὸ τῆς κολάσεως τῆς ἀναργυρίας, ἐνώπιον Ἀγγλο—πλουσίου ἤξευρε πῶς νὰ τὰ καταφέρῃ· σὺ δὲ μεθυσμένη ἀπο Παρὰ εἰσοῦς—ἀδιαντροπίας, ἰδιοτελείας καὶ πλοῦτου ἐνώπιον τούρκου λιμύπτοντος, ἤξευρες πῶς νὰ ἐπιτύχῃς· ἀπήτησε λοιπὸν ἐκεῖνος πολλὰ νὰ χωρτάσῃ· τοῦδωσες καὶ εὐ πολλὰ νὰ κἀλίση, καὶ τοιοῦτοτρόπως, ἐκεῖνος ἠπάτησε σὲ διότι σοῦ πῆρε χρήματα ὅσα ἐζήτησε, σὺ δὲ ἠπάτησας ἐκεῖνον, διότι τοῦ πῆρες γῆν τὴν ὅποιαν ἠθέλεις ἢ δὲ βλάβη καὶ καταστροφὴ αὐτῆς τῆς ἀπάτης καὶ τῶν δύο, ἐκάθησε σὰν ὀλοκληρὸς ὑδρόγειος σφαῖρα πάνω 'ς τὴν ράχιν μας.

Ἴδου λοιπὸν Κυεῖ Ἀγγλίς, ὅτι ἡ δική σας ἀπάτη καταστρέφει νῆσον ὀλοκληρον, διότι αἱ 98 γιλιᾶδες λίραι τὰς ὁποίας σὺ, ἐπειδὴ ἦτο χορτάτο τ' ἀμμάτι σου τὰς ἔδωσες μετ' ἐπιμελῆν εὐκολίαν, διὰ τὸν λόγον μάλιστα ὅτι αἱ λίραι αὗται τὰ πίπτουν εἰς τὰ θυλάκια τῶν ἀγγλων δανειστῶν τῆς Τουρκίας, θὰ καταστρέψουν ὀλοτελῶς τοὺς κατοίκους· τί σὲ μέλλει ὁμοῦ; ἄλλοι θὰ τὰς ζερνοῦν, ἄλλοι (ποῦ τοὺς δικούς σου) θὰ τὰς ρουφοῦν, καὶ σὺ καβαλλάρης πάνω 'ς τὴν Κύπρον· τοῦτο τὸ τελευταῖον πρᾶσεπᾶ

θεις, τοῦτο ἐπέτυχες, τὰ ἄλλα εἶνε ἀδι-
άφορον διὰ σέ.

Ἄλλα καὶ πάλιν νέας διαμαρτυρήσεις
πιθανὸν νὰ ἔχωμεν, ἀπὸ τὰς ἴσους δυσ-
κόλως τώρα θὰ γλυτώσωμεν. «Ἠπά-
τησα ἐγώ;—θὰ εἶπῃ ἴσως ἡ Κυβέρνη-
σις—καὶ καταδέχομαι ἐγὼ τὸ τοιοῦ-
τον; Ἠπατήθην ἐγώ; καὶ εἶνε δυνα-
τὸν νὰ κατορθωθῇ τὸ τοιοῦτον, ἀφοῦ μά-
λιστα τὴν Κύπρον τὴν ἔλαβον με ἔγ-
γρ α φ ο ν καὶ με συμφωνίας ἱεράς
καὶ ἀπαραβάτους;

Καλὰ φέρ' ἐδῶ ἐκεῖνο τὸ ἔγγραφόν
σου νὰ ἐξετάσωμεν αὐτοὺς τοὺς ἔρους διὰ
τῶν ὁποίων παίζεται αὐτὸ τὸ θαυμαστὸν
παιγνίδι

Ἰδοὺ ἓνα ἔρον : «Τὴν Κύπρον θὰ τὴν
κατέχη ἡ Ἀγγλία, ἕσον καιρὸν θὰ κρα-
τῇ ἡ Ρωσσία τὸ Βατούμ, τὸ Ἀρδαχὰν
καὶ τὸ Κάρς». Φαντάσθητε τί ἀριστούρ-
γημα ! Εἶνε δυνατόν, ὅστερα ποῦ ἐ-
θυσίασε τόσον αἶμα ἡ Ρωσσία κ' ἐκέρ-
δισε μόλις αὐτὰς τὰς 3 πόλεις, νὰ τὰς
ἀφήσῃ ποιέ; Εἶνε τὸ ἴδιον ὡς νὰ ἔλε-
γες «τὴν Κύπρον θὰ τὴν κατέγη ἡ Ἀγ-
γλία ὅσον καιρὸν ὑπάρχει νερόν 'ς τὴν
Μαύρην θάλασσαν· ἅμα ὅμως φυσήσῃ
κανένας βοριάς καὶ ξηρανθῇ, 'ς τὴν στιγ-
μὴν θὰ τὴν ἐπιστρέψῃ» καὶ ὁ Σχολαστι-
κός μας Τούρκος ἠγόρασε τὸν κολοβὸν
καὶ τὸν τρέφει με κικάρη διὰ νὰ βεβαιω-
θῇ ἂν πραγματι ζῇ διακόσια ἔτη.

Ἰδοὺ ἄλλον ἔρον «Ἡ Ἀγγλία κατέ-
χουσα τὴν Κύπρον ὑπεχρεοῦται νὰ βοη-
θήσῃ τὴν Τουρκίαν ἐὰν ἡ Ρωσσία κινήσῃ
πόλεμον ἐναντίον της, με τὴν ὑπόσχεσιν
ὅμως νὰ κάμῃ μεταρρυθμίσεις ἡ Τουρ-
κία εἰς τὴν Ἀρμενίαν» καὶ ἐπειδὴ ἡ
Τουρκία δὲν ἔκαμε μεταρρυθμίσεις, διότι
ὅπως ζεύρη νὰ τὰς κάμῃ δὲν ἀρέσκουν
εἰς τὴν Εὐρώπῃ καὶ ὅπως ἀρέσκουν εἰς
τὴν Εὐρώπῃ δὲν δύναται νὰ τὰς κάμῃ,
καὶ τοῦτο τὸ ἠξευρεν ἡ Ἀγγλία, διὰ
τοῦτο οὐδ' αὐτὴ δὲν εἶνε ὑπόχρεως νὰ τὴν
βοηθήσῃ ἐκείνην ἐν καιρῷ πολέμου πρὸς
τὴν Ρωσσίαν.

Ἰδοὺ λοιπὸν πῶς ἠπατήθη ἡ Τουρκία·
ἀλλὰ—θὰ πῆ τις—ἀφοῦ εἶνε συμφωνία
τοιαύτη, δὲν εἶνε ἀπάτη· καὶ ἄλλ' ἠγ-
χαριστήθη ν' ἀπατηθῇ ἡ Τουρκία, διότι
ἠγχαριστήθη ν' ἀπατηθῇ καὶ ἡ Ἀγγλία
πῶς;

Ἐκαμὰν λογαριασμὸν τῶν εἰσοδημά-
των πέντε ἐτῶν, ἀπὸ τοῦ 1874, τὸ ὁποι-
ον ἦτο τόσον εὐτυχές, καὶ εἶχον τὰ προ-
ιόντα τῆς γεωργίας καλὴν τιμὴν, μέχρι
τοῦ 1878, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ
τελωνιακοῦ φόρου ὁ ὁποῖος εἰσεπράττετο
ἀπὸ πραγματείας ἐρχομένας ἀπὸ Τουρ-
κικὰ μέρη, αἱ ὁποῖαι δὲν ἐτελωνίζοντο εἰς
τὸν λιμένα τῆς ἐξαγωγῆς, καὶ εὐρον, ὅτι
ἀναλογεῖ νὰ λαμβάνῃ ἡ Τουρκία 98 χι-

λιάδες λίρας κατ' ἔτος, τὰς ἐποίας καὶ
ἐδέχθη ἡ Ἀγγλία νὰ διδῇ· καὶ τὰς ἐδέχ-
θη εὐκόλῃ, διότι ἀπὸ ἄλλου θὰ βγαίνοι
τὸ ποσὸν τοῦτο καὶ εἰς βαλάντια ἀγγλῶν
δανειστῶν τῆς Τουρκίας θὰ πίπτῃ.

Ἰδοὺ λοιπὸν, ὅτι ἠπατήθη καὶ ἡ Ἀγ-
γλία, καὶ ἡ ἀπάτη ἦτο ἀμειβαία· ἀλλὰ
πῶς ἠπατήθη;

Ἠπατήθη ἡ Ἀγγλία, διότι δὲν ἔλα-
βεν ὑπ' ὄφιν ὅτι ἡ μεγάλη ἐξαγωγή Δη-
μητριακῶν καρπῶν τῶν ἄλλων μερῶν
εἰς τὰ ὁποῖα κί βαθμυδὸν τελειοποιου-
μεναι μηχαναὶ ἀναπλήρουσι τὰς χεῖρας,
καὶ ἀναπτύσσεται τεραστίως ἡ γεωργία,
ὡς ἐμποδίσῃ τὴν ἐξαγωγὴν τοῦ γεννή-
ματος τῆς Κύπρου, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ γε-
ωργία κατεδικάσθη νὰ ἦν ἔσασι εἰς τὰ
σπάργαντα, οὕτω δὲ θὰ κατανήσῃ τὸ
γέννημα εἰς εὐθυστάτην τιμὴν μὴ ἀρ-
κοῦσαν οὐδὲ τὰ ἔξοδα καὶ τὴν ἀξίαν τῶν
μεροκαμάτων τοῦ γεωργοῦ νὰ καλύψῃ.
Δὲν ἔλαβε λέγομεν ὑπ' ὄφιν τοῦτο ἡ Ἀγ-
γλία καὶ ἠπατήθη, διότι ἡ μόνη ζωὴ
τῆς Κύπρου εἶνε ἡ γεωργία· ἰδοὺ δὲ τὸ
1884 εὐτυχέστατον καὶ ἕμως κί γεωργοὶ
δὲν ἔγειναν ὀλιγώτερον δυστυχεῖς ἀφ'
ἔτι ἦσαν, διότι δὲν δύναται ν' ἀντιταχ-
θῶσι πρὸς τὰς ἐξαγωγὰς τῆς Ἀμερικῆς
καὶ Αὐστραλίας, τὸ δὲ πρᾶγμα ἀναγκά-
ζονται νὰ τὸ πωλῶσιν ὅσα ὅσα, ἢ νὰ τὸ
ἔχουσιν ἀποθημευμένον νὰ σῆπεται.

(ἀκολουθεῖ)

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Δὲν ἔχομεν πολλά· ὁ Μαγδῆς φαίνε-
ται ἤρχισε πάλιν νὰ συναθροίξῃ πολλοὺς
ἀντάρτας διὰ νὰ περικυκλώσῃ τὸ Χαρ-
τούμ. Εἰδήσις μάλιστα νεωτέρα, λέγει,
ὅτι ἔκομε μίαν τρομερὰν μάχην κατὰ
τῶν ὀλίγων στρατευμάτων τοῦ Γόρδωνος
μὲ 25 χιλιάδας ἀντάρτας, ἐπειδὴ δὲ
ἀπεκρούσθη μετὰ μεγάλην φθοράν, ἀπε-
σύρθη καὶ ἐπανῆλθε μετὰ πολλοὺς, καὶ κα-
τόπιν τρομερᾶς μάχης ἐκυρίευσε τὸ Χαρ-
τούμ καὶ συνέλαβε τὸν Γόρδωνα αἰχμά-
λωτον· ἀλλὰ τοῦτο ἀκόμη δὲν ἐβεβαιώθη.
Ἡ Οὐέλσελέη ἐνίκησε μετὰ τῶν στρα-
τευμάτων κατ' εὐθείαν πρὸς τὸ Χαρτούμ
πλέον. Εἰς τὸ ἔξῃς λοιπὸν θὰ ἔχωμεν
τὰ σπουδαία, ἀλλ' ὁ Οὐέλσελέη ἔχει δια-
ταγὴν νὰ πράξῃ πᾶν ὅ,τι εἶνε δυνατόν νὰ
σώσῃ τὸν Γόρδωνα μόνον, ὅχι καὶ νὰ κα-
ταδιώξῃ τὸν Μαγδῆν.

ΦΥΡΑΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Ἐένος ἐπισκεφθεὶς τὴν Λεμησόν.
(συνέχεια)

Ἐέν.—Ἦ! αὐτὸ τὸ γαλασμὸν ἐδῶ;

Πολ.—Τὸ γάλασεν ἡ πλυμμύρα Κύριε
καθὼς καὶ πολλὰ ἄλλα τῆς πόλεως.

Ξ—Περὲργον! εἶχτε πλυμμύραν Κύ-
ριε; καὶ δὲν βλέπω σημεῖα.

Π—Ὅχι τώρα φίλε μου· πρὸ τεσσάρων
ἐτῶν.

Ξ—Πρὸ τεσσάρων ἐτῶν! καὶ πῶς δὲν
ἐδιορθώθησαν;

Π—Ἀ! . . . εἶνε . . . δυστυχῆς ἐκεῖ-
νος ποῦ τὰ ἔχει φίλε μου.

Ξ—Ἄ α α Προχωροῦμεν λοιπὸν . . .
Μὰ τί κακὸν εἶνε ἐδῶ μ' αὐτὴν τὴν ἄμ-
μον; τί; κόκκαλα βλέπω· τί εἶν' αὐτὰ;

Π—Τάσυρε προχθές ἡ θάλασσα.

Ξ—Μὰ αὐτὰ τὰ κόκκαλα εἶνε ζῶων τῆς
ξηρᾶς Κύριε· τί γυρεύουν 'ς τὴν θάλασ-
σαν;

Π—Ἡμεῖς Κύριε ἔχομεν τὴν θάλασσαν
διὰ κοπρῶνα· πετάσσομεν εἰς αὐτὴν καὶ
κόκκαλα καὶ λοιπὰ, κί' αὐτὴ ἔπειτα μᾶς
τὰ πετὰ κτάμωτρα

Ξ—Ἄλλος θόρυβος ἐδῶ πάλιν . . . τί
τρέχει ἀρά γε;

Π—Εἶνε . . . Πυρραρία κύριε.

Ξ—Ἀ! ὀρίστε φίλε μου νὰ πάρωμεν ἐν-
πιστόν.

Π—Μὰ . . . δὲν πρέπει . . . δὲν ἀξίζει . . .

Ξ—Ἀφήτε παρακαλῶ αὐτὰ· ἐπιθυμῶ
νὰ σᾶς κεράσω.

Π—Ναί· ἀλλά . . .

Ξ—Τί;

Π—Εἶνε γυναῖκες ἐδῶ ποῦ κενναῖς . . .

Ξ—Ὁ συγνώμην λοιπὸν· ἀλλὰ μοῦ εἶ-
πατε νομίζω ὅτι εἶνε Πυρραρία· Καὶ ὁ-
μως ἀκούω πάνω πολλούς.

Π—Εἶνε ξένοι, . . δηλαδὴ Ἀγγλοκύ-
ριε . . οἱ δικοὶ μας δὲν ἐκαλόμαθαν αὐταῖς
ταῖς δουλείαις.

Ξ—Ποῦ πάγει νὰ πῇ, ἤρχισαν . . .

(Σ. Σ. ἄχ καὶ νάμουν ἐκεῖ νὰ τοῦ λε-
γα, ὅτι καὶ ἤρχισαμεν καὶ ἐτελειώσαμεν
καὶ τζιράκκι ἂν θέλῃ τὸν βγάλλομεν)

Ξ—Τέλος πάντων ἄς προχωρήσωμεν
φίλε μου . . .

(ἀκολουθεῖ)

∴

Λευκωσία 10 Νοεμβρίου 84.

Ἀξιότιμε κ. Συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος».

Ἀνέγνωνα ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 35 τῆς ὑ-
μετέρας ἐφημερίδος τὰς συμβουλὰς τὰς
ὁποίας εἰς ὑπὸ τὴν ὑπογραφήν «θεατῆς»
μοῦ δίδει. Λυποῦμαι ὅμως, διότι ὁ
«θεατῆς» οὗτος βλέπω νὰ ἔχῃ ἀνάγκην
καλῶν διόπτρων ἵνα καλῶς θεᾶται καὶ
ἀκουστικῶν Σαλπίγγων ἵνα καλῶς ἀκούῃ.
Πρὸς ἀντιμοιβὴν λοιπὸν τῆς συμβουλῆς
ἣν μοὶ δίδει, τὴν συμβουλεύω καὶ ἐγώ,
ὅτι τοιαῦτα καλὰ ἐργαλεῖα δύναται νὰ
προμηθευθῇ ἐκ τοῦ καταστήματος Na-
gtere τοῦ Λονδίνου καὶ ὅτι χρησιμοπο-
ίων ταῦτα δὲν θὰ ὑποπίπτῃ πιστεῦω ἐν τῷ

μελλοντι εις οφθαλμοπονιαν κ' βαρυκοι-
αν.

Ταυτα παρακλω καταχωρισατε προς
το παρον εν τω αξιολογω υμων φυλλω,
διότι πλειονα δεν αρμοζου εις ανδρα
κρυπτομενον

Δ. Ξενοδόχος.

Σ. Σ. Στόπ Κύριοι πλέον.

:ο:

Α! έχομεν κ' απ' αυτα ε την Αεμησ-
σον; Ξεναι γυναικες ηλθον εδω μέσα και
δεν φθάνει που τριακοσίων λογίων, κατά
την γελοίαν φαντασίαν των, μας ενέδυσαν
τας γυναϊκάς μας, γίνονται και αφορμή οι
κογενειακων σκανδάλων, συκοφαντούσαι τον
σύζυγον εις την σύζυγον, οι τον ειδον
ε την Πυρραϊαν; Δεν φθάνουν τα σκάνδα-
λα και αι καταστροφαι που προξενου μ' ε
κεινας τας μόδας των τας οποιας πλάττουν
δια να χρηματολογήσουν; Θα επιστήσωμεν
την προσοχήν μας και ες προσέξη η κυρία
αυτη, εκτός αν θέλη να τιμήση το φύλ-
λον μας.

Λάρνακι τῆ 9ῆ 9ρίου 1884.

Φίλε Σαλπιγιάτα.

Μέλη του Ίταρέ Συμβουλίου,

Ζητοῦνται με το φανάρι εν πλήρει με-
σημβρία και εν μέση τῆ αγορά. Πουθενά ο-
μως δεν φαινονται χέμει παραδοξολογιών
αυτός ε κόσμος, αφού ζητείται να καταλάβη
πολιτικὰς θέσεις και αρνείται. Οποιον
αρά γε το αίτιον; οι ειδήμονες ες αποφνη-
θωσιν. Εικάζεται, ετι η δεν θα πληρόνων-
ται δια τον κόπον των, η οι αγώνες των εν
τω συμβουλίω αποβαίνουσι μάταιοι, και εξ
άπαντος θα ηναι το τελευταίον επιβεβαιοῖ
δε τουτο η χθεσινή εκτίμησις τῆς Δεκάτης,
ητις ουτε επιεικής ειναι, ουτε εὐλογος, και
επιβληθείσα υπό των αρχόντων, και ασυζη-
τηται το κύρος λαβούσα κατ' εφεσιν.

Οι Κύριοι του Ίταρέ σύμβουλοι πριν η
παρουσιασθωσιν εις την εφεσιν και ζητήσωσι
τας διαφορους εκτιμήσεις, ωφειλον, ως μέλ-
λοντες να παραστώσι προ του θεου τῆς θε-
μιδος, ερωτώντος αυτους διαφοροτρόπως,
να σπουδασωσι τουλάχιστον την Δικονομίαν
η εν ελλείψει τουτου, να δώσωσι την εζῆς
σαφή και βραχείαν εκθεσιν, παρῶμα το ο-
ποιον αμφιβάλλω να παρέλειψαν.

α'. Να παρατηρηθη η τιμή καθ' ην ε-
πωλήθησαν τα γεννήματα υπό των ενταυθα
κερδοσκοπων, συμπεριλαμβανομένου και του
κέρδους των. β'). Να παρατηρηθη το πο-
σόν τῆς εξαγωγῆς εις τα των τελωνείων Βι-
βλία. γ'). Να παρατηρηθη τί ποσόν εδεκα-
τίσθη. Να φανῆ το υπόλοιπον ὅπερ ἔμεινεν
εις την νῆσον, [ποσόν ὄχι εὐκαταφρόνητον]

και εις ποιαν τιμήν τρέχει τῆ τύχην να πο-
ληθῆ. Τίποτε εκ τουτων πιστεύομεν δεν πα-
ρητηρήθη, παρὰ εξετιμήθη η Δεκάτη ὅπως
ἔδοξε τῷ Προεστώτι. και αυτη η υπό το
ὄνομα Κουμανταρία εις μίαν και την αυτην
τιμήν εξετιμήθη, χωρίς να λάβη υπ' ὄψιν
το συμβούλιον το υπό τῆς ἀριστοφάνειας ἐπε-
νεχθέν τοις γεωργοις κείριον τραῦμα, μετα
τρεψάσης εν ἀκαρεϊ, τας περισσοτέρας κου-
μανταρίας εις Ξειδι.

Κύριε Προεστώτα, ωφειλες να διαφωτισθης
πριν η προβῆς εις την εκτίμησιν, τας δια-
φόρους πωλήσεις τῆς οποιας ἔκαμαν οι εν
ταυθα Κερδοσκόποι, κατὰ διαφορους ἐπο-
χάς.

Ο Δαμιανός κερδοσκόπος ἐπόλησε τα
σιτάρια του εις τον κ. Ν. Α. Γεωργιάδην
πρός 22 5/10 το κοιλόν με ἐγγυημένον
ἔαρος.

Ο Χρήστος κερδοσκόπος ἐπίσης εις τον
κ. Μουράτην πρόσ 21.

Ο Περικλῆς Βοντιτζιάνος -εις τον κ. Ν.
Α. Γεωργιάδην πρόσ 18.

Ο Ν. Ι. Τουρμούσης εις τον κ. Ν. Α. Γε-
ωργιάδην πρόσ 22 1/2.

Ο Μανιχῆ εις εκ των ἐχόντων ἀλληλο-
γραφίαν και με το Οὐράνιον κράτος ἐπόλη-
σεν ἐπίσης τα σιτάριά του εις τον κ. Ν. Α.
Γεωργιάδην πρόσ 20 γρ. το κοιλόν.

Ο κ. Ζήνων Δ. Πιερίδης, λαβών την
τύχην ν' αποστείλῃ μεριδα σιτάρην εις λι-
βερπούλ με ὅλην την οικονομίαν ναύλου και
ἐξόδων, εἶδεν ἐκκαθάρισιν ὄχι ἀνωτέρω των
19 1/4 γροσίων το κοιλόν.

Οι περισσοτέροι των Κερδοσκοπων μη εὐ-
ρόντες ἀγοραστήν εις ουδεμίαν τιμήν, ἀπέ-
στειλαν αυτα εις την ἀλλοδαπήν, ἀναμένον-
τες την ἐπάρατον ἐκκαθάρισιν.

Πέπεισμαι Κύριε Προεστώτα, ετι αν ὄλη
ταυτα εἴθετο υπό την μελέτην σας θα εἶδι-
δετε ὑποδεεπτέραν τιμήν, και δεν θα ἐζημιώ-
νεν ὁ δυστυχῆς δεκατοπληρωτῆς, και οι του
Ίταρέ σύμβουλοι ἔχοντες την συνειδησί των
ἐπαναπαυομένην, ετι ἐξεπλήρωταν το προς
την πατρίδα καθήκον των θα προσήρχοντο
αὐτόκλητοι, κατῆλασόμενοι ως μέλη του
Ίταρέ.

Αποβάθρα παρὰ το παλαιόν τελω-
νείον, τελειωμένη, ἀλλ' ἀνευ των δια τον
προορισμόν τῆς προϊόντων. Νομίζομεν ετι
οι κατασκευασται τῆς εν λόγῳ ἀποβάθρας,
ἔπρεπε να πραιδωσι την ἀνάγκην, να θέσωσι
παραπλευρως ταυτης, τας ἀναγκαιὰς δε-
κούς, να δυναται η μαούνα να πλητιάζη
και φορτῶν ἀσφαλῶς εν ὄρα τρικυμίας.
Ἄλλως το ἔργον εἶνε ἀτελές και η ἀποβάθρα
μη ὑπάρχουσα.

Ἐορτολόγιον, του ενταυθα Ἑλληνικοῦ
Προξενείου, φαίνεται ετι ἐχάθη, διότι παρε-

τηρήθη, ετι εις πολλὰς ἀγίων και θεομη-
τραικάς ἐορτάς δεν ὕψωσε σημαίαν.

Ἀλληλοδιδάκτης δια τῆ σχολεῖον Ἀγ-
λαζάρου και ἐφέτος δεν θά ελθῆ, διότι ἀργά
ἐφρόντισεν η ἀξιότιμος Ἐπιτροπή. Ἄλλὰ
Κυρά Ἐπιτροπή γαχι να λησμονῆς "του
φρονίμου το παιδιὰ πριν πεινάσουν μαγει-
ρέουσι". Εἴθε το ἐφειτερον πάθημα να σοῦ
γίνῃ μάθημα.

Φυσίγναθος.

Φίλε Σαλπιγιάτα.

Γνωρίζετε ετι ἕκαστον ἰσνάφι, ἐκάστη
συντεχνία, προσπαθεῖ πάντοτε να δτημέραι
δια μεταρρυθμίσεων και ἐφευρέσεων ἀναπτύ-
ξῃ ὅσον οἶόν τε ἐπὶ το συντελεστικώτερον και δῆ-
και ἀποτελεσματικώτερον την ἰδίαν γένην
και ἐπιστήμην και το παρ' ἡμῶν δε των
κλεπτῶν και κακουργῶν ἰσνάφι ουδενὸς ἤττον ἐ-
φάνη. μεγάλα δηλονότι προόδους, δια μεταρ-
ρυθμίσεων και ἐφευρέσεων ἔκαμεν ἐπ' ἐσχά-
των των ἡμερῶν (πῶς γὰρ οὔ; λῆγει ὁ
εθ' αἰών!) οὔτω π. χ. ἐπὶ τῆς προκατό-
χου Κυβερνήσεως ἅμα μέλος τι τοῦ ἐπαρά-
του τουτου ἰσναφίου ἐλάμβανεν ἀφορμὰς δυ-
σχεσελεύς κατὰ τινος, ἐνόων τους πέντε
τῆς χειρὸς δακτύλους και δεικνύων αυτους
πρός αυτον, τῷ ἔλεγε "φὸς οὔντου" και
ἠνῆοι δια τουτων, ετι εα του κλέφτη τον
βοῦν, τον γάδαρον, την μούλαν, η ἄλλο τι
τοιουτου, ὅπερ και ἐγένετο δεν ἦγεν ὁμως
τουτο εις το ποθούμενον τέλος, διότι ἐνδεχῶ-
μενον το θυμά του να εἶχε σχέσεις ἀμέσως η
ἐμμέσως] με τι η με τινα του ἰσναφίου
μέλη και ως εκ τουτου, ἔστω και με θυσίας
μεγάλας και κόπους πολλούς, θα εὑρισκε
το ἀπολεσθέν ὅθεν ἐπέστη ἀνάγκη με-
ταρρυθμίσεως, η νέας ἀποτελεσματικώτερας
ἐφευρέσεως το "φὸς οὔντου" λοιπὸν ἔλαβεν
ἀπὸ τῆς Ἀγγλικῆς καταχῆς νέαν σημασί-
αν — το "θα σοῦ κόψω τ' αυτιά, η την οὐ-
ραν του γάδαρου, η τῆς μούλας" και ἐπὶ
πολύ ἐξηκολούθουν πράττοντες τουτο, κό-
πτοντες δηλονότι ἀπὸ ρίζης τ' αυτιά, η την
οὔραν, η και ἀμφοτέρα των φορτηγῶν ζώ-
ων ἄλλὰ και τουτο ἀπεδείχθη ετι δεν
ἦγεν εις το ποθούμενον τέλος ὅπερ ε-
στιν η παντελής καταστροφή, διότι
καίτοι ἐντροπή, καιτοι ἀτιμοτικὸν θεωρεῖ-
ται παρ' ἡμῶν το ἔχειν τινα φορτηγὰ ζῶα
ἀνευ αυτιῶν, η ἀνευ οὔρας, εν τουτοις ο-
μως υπό τῆς πανισχύρου ἀνάγκης βιαζόμε-
νος ὁ τοιουτος, την ἐντροπήν, η την τῆς ἀτι-
μότητος ἰδέαν κατὰ μέρος τεθεμενος, ἐφόρ-
τωνε την γάδαρόν του, ἔστω και κούνταρον
(χωρίς οὔραν) ἔστω και ποῦμπουρον (χωρίς
αυτιά) και το πρόσωπον καλύπτων, ἐξεκί-
νει. Ὅθεν και πάλιν ἀνάγκη μεταρρυθ-
μίσεως και το "φὸς οὔντου" λοιπὸν νέαν ε-
λαβε και πάλιν σημασίαν ἐπ' ἐσχάτων των

ήμερων τὸ "θά σοῦ μαχαιρέσω τὸν βοῦν, τὸν γάδερρον, ἢ τὴν μούλαν, ἢ θὰ σοῦ κόψω τὴν γλώσσαν τούτων" διὸ καὶ σύρεται πάλιν ἡ μάχαιρα, οὐχ ἰδῶς ὅπως κόψη αὐτὰ, ἢ οὐρανὸν, ἀλλὰ γλώσσαν, ἢ ἔμβροτον ἐν τοῖς σπλάγγχοις τῶν δυστυχῶν ζώων. Ἴδού τὸ ποθούμενον τέλος, ἰδού ἡ παντελής τοῦ πτωχοῦ μὲν, ἀλλὰ φιλησύχου γεωργοῦ, ἢ ἀγῶ γιάτου καταστροφή.

Χθὲς εἶδον πτωχὸν χωρικὸν χύοντα ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ποταμούςς δακρῶν, στενάζοντα, καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, ὡς ἀπὸ καχλάζοντος λέβητος, θερμούςς τε τμηούς ἐκπέμποντα· ἐρωτήσας δ' ἔμαθον, ὅτι πρὸ 8 μῶν μηνῶν ἠγόρασεν ἡμίονοι ἀντὶ 20 ἀγγλικῶν λιρῶν, ἅς δὲν ἐπλήρωσεν ἔτι, καὶ αἰφνης εὑρέθη αὐτῇ ὁ θανατηφόρος πληγὰς εἰς διάφορα τοῦ σώματος μέλη ἔχουσα, διὰ μαχαιράς ὑπὸ ἀγνώστου ἀνοσιουργοῦ χειρὸς κατενεχθείσας, δι' ἅς καὶ ἐξένευσεν.

Ἴδού τὰ χάλια μας φίλε Σαλπικτά, ἅτινα, ἀν' θέλητε, διασαλπίσατε ὅπως λάβωσι γνῶσιν τούτων αἵ τε φανεραὶ καὶ μυστικαὶ ἀστυνομίαι αἵτινες . . .

Ἐκ τοῦ καζᾶ Αὐδίου 26 Ὀβρίου 1884.

Ὁ φίλος σας . . .

Ἀξιότιμε Συντάκτα τῆς "Σάλπιγγος".

Τυχόντες ἐν τῷ χωρίῳ Τρικώμῳ κατὰ τὴν 15ην Ὀρίου παρίστημεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὰς ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν τῆς ἐνταῦθα δημοτικῆς σχολῆς τῆς διευθυνομένης πρὸ ἐνὸς καὶ ἐπέκεινα ἔτους ὑπὸ τοῦ ἀξιολόγου Δημοδιδασκάλου κ. Ἀλεξάνδρου Λουκά. Αἱ ἐξετάσεις ἐγένοντο κατὰ τοιαύτην ἐποχὴν, διότι ἔτυχεν νὰ ᾔηεν ἐν τῷ χωρίῳ ἡ Α. Μακαριότης ὁ γεραρός ἡμῶν Πρωθιεράρχης, ὅστις τὸ ἱερόν αὐτοῦ καθῆκον ἐκπληρῶν περιέερχετο κατὰ τὴν ἐποχὴν λειτουργῶν καὶ ἀγιαζῶν τὸ Χριστεπάνωμον αὐτοῦ πλήρωμα ἡτοι ποιῶν τὴν εἰθισμένην αὐτοῦ περιδεῖαν. Ὁ σεπτὸς ἡμῶν Ἀρχιεπίσκοπος καίτοι ἐκ τῆς ὄψεως αὐτοῦ φαίνεται λίαν καταβεβλημένος, διότι ὡς πληροφροῦμεθα μαστίζεται πρὸ τριῶν περίπου μηνῶν ὑπὸ τῆς ἐπαρέτου θερμότης, πρὸς δὲ καὶ ὑπὸ τῶν πολλῶν καὶ ἀτρυτῶν κόπων, οὐχ ἤττον ὅμως μετὰ μεγάλης μας ἐκπλήξεως παρετηρήσαμεν ὅτι ἐπὶ τέσσαρας ὁλοκλήρους ὥρας ἠεροῦσθε μετ' ἐνδιαφέροντος τὰ ἐξεταζόμενα τέκνα τοῦ χωρίου τούτου. Πληροφροῦμεθα ἐπίσης, ὅτι ἡ Α. Μακαριότης παρίστη εἰς τὰς ἐξετάσεις καὶ ἠεροῦσθε τοὺς μαθητὰς μετὰ τῆς αὐτῆς τῆ ἀληθείας μαρτυρικῆς καρτερίας καὶ ἄλλων σχολῶν πολλῶν χωρίων κατὰ τὸ βραχὺ τῆς εἰς τὸ Καρπάσιον περιοδείας τῆς διάστημα οἷον τῆς Ἀκανθοῦς, Ἐπτακώρης, Ἁγίου Ἀνδρονίου

κου, Αἰγιαλούσης, Ριζοκαρτιάσου, Κώμας Αἰγιαλοῦ καὶ Τρικώμου, ἐνθαρρύνοντα οὕτω διὰ τῆς παρουσίας τῆς τοὺς τε διδάσκοντας καὶ διδασκόμενους καὶ περιβάλλουσα τὴν φιλομουσίαν τῶν κατοίκων.

Ἐν τούτοις τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐνταῦθα ἐξετάσεων ὑπῆρξε λίαν εὐάρεστον, καθότι οἱ μαθηταὶ ἀπῆντησαν μετὰ μεγάλης εὐκολίας εἰς πάντα τὰ ἐξετασθέντα μαθήματα· δυνάμεθα μάλιστα νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι πρὸ πάντων οἱ μαθηταὶ ἔχουν λαμπρὰν ἀπαγγελίαν καὶ ἀπέχουν τοῦ νὰ προσθέτωτι τὸ κακόηχον ἐκεῖνο τὸ ἰδιάζον ἐλάττωμα ἡμῖν τοῖς Κυπρίοις. Ἡ ἀνωτάτη τάξις ἐζητήσθη εἰς πάντα τὰ μαθήματα ὅσα διδάσκονται καὶ ἐν τῇ πρώτῃ τάξει τοῦ Σχολαρχείου.

Ἦδη ἀνεγείρεται ἐκ βάθρων νέα σχολὴ ἐν τῇ κώμῃ ταύτῃ, προσεγγίζουσα εἰς τὴν ἀποπεράτως αὐτῆς· εἶνε ἀξίον πολλῶν τῶν ὄντι ἐπαίνων ἢ ἀξιότιμος ἐπιτροπὴ τῆς σχολῆς ταύτης διὰ τὸν ἀοκνον ζῆλον ὃν ἐπιδείκνυσεν διὰ τὴν ἀποπεράτως τῆς σχολῆς, ἰδίαν δὲ ὁ ἀξιότιμος πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς κ. Νικόλαος Ζωγράφος.

Τῇ 18ῃ Ὀρίου 1884.

Εἰς Διαβάτης.

ΕΝ ΒΛΕΜΜΑ ΠΑΣΧΟΝΤΟΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ.

Ε΄.

Οἱ γονεῖς.

(συνέχεια ἰδε προηγούμε. ἀρθ.)

Ἡ μήτηρ μου περικνημιδα ἔπλεκεν ὀγδοήκοντα ἐπὶ τῶν ὤμων φέρουσα ἔτη ἐργασίας καὶ ὑπομονῆς, ὁ δὲ πατήρ μου ἔτι γεροντότερος τὴν Βίβλον ἀνεγίνωσκε προσεκτικῶς. Ἡ λύπη, φαίνεται, ἐζωγραφεῖτο στὸ πρόσωπόν μου τὸ δακρύβρεκτον κ' ὠχρῶν, διότι ἐπ' ἐμοῦ τὸ βλέμμα ρίψαντες ἀπέμειναν οἱ γέροντες ἐμβροδνητοῖ. Ἐράφην τὰς ἀγκάλας τῶν ἀναίσθητος καὶ νὰ συνέλθω δὲν μοι ἦτο δυνατόν. Τὰς λύπας μου, τὰς θλίψεις μου, τοὺς πόνους μου, στοὺς φιλοστόργους μου γονεῖς ἐξήγησα καὶ τὴν θεραπείαν ἐζήτησα αὐτῶν.

Ἡ μήτηρ μου τὸν λόγον πρώτῃ ἔλαβε, φιλήσασά με εἰς τὰς παρεῖας σφοδρῶς. Τέκνον προσφιλές, εἶπέ μοι, δακρύουσα, σὲ ἐνοῶ κ' ἀπὸ καρδίας θλίβομαι. Ἀλλὰ εἰς τὰς πληγὰς σου βάλσαμον γλυκὺ θὰ ἐπιθέσω κ' ὡς ἐκ θαύματος εὐθὺς αἱ λύπαι καὶ οἱ πόνοι θὰ παρέλθωσι. Καλὴ κόρη, θελκτικὴ, πολυφρονος, καταγομένη ἐξ ἀνθρώπων εὐγενῶν καὶ ἐν τῇ κοινῶν λαμπρῶν ὀνομα ἐχόντων, προσφέρει δι' ἐμοῦ τὴν χεῖρά της

εἰς σέ. Ἡ νέα αὐτῇ, τέκνον φίλτατον, εἶμι βεβαία, ὅτι εὐτυχέστατον θὰ σὲ καταστήσῃ ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῆς.

Ὁ ἄριστος τῆς συζύγου εἶνε ἄδολος, εἰλικρινὴς καὶ ἅγιος, οὐράνιος. Δυνατὸν φίλοι νὰ σὲ λησμονήσωσι καὶ ἐρωμέναι νὰ σ' ἐγκαταλείψωσι. Ἀλλὰ ἡ καλὴ σύντροφος κ' ἐνόςρετος, μετ' ἧς αὐτὸς ὁ Πλάστης σὲ συνέδεσε, μέχρι τοῦ τάφου θὰ τὲ ἀγαπᾷ αὐτοῦ, κ' ὡς ἄγγελον θὰ σὲ λατρεύῃ ἐπὶ γῆς.

Ὅταν δὲ τέκνα εὐδοκῆσῃ ὁ Θεὸς νὰ σοὶ χάριση καὶ ἐγγόνους εἰς ἐμέ, νὰ ὑποστηρίξωσι μέλλοντά ποτε, ὅταν ἡ κόμη σου καταστῇ κατάλευκος, τὰ γόνάτ' σου τρέμοντ' ἐκ τοῦ γήρατος, καὶ ἀξιοπρεπῶς τὸ οἰκογενειακὸν ὄνομά σου νὰ φέρωσι, τότε εὐτυχῆς θὰ λογισθῆς, υἱέ μου, εὐτυχέστατος.

Τὸ νὰ μόνον εἶπέ καὶ θεραπεύεσαι.

Ἦκουσεν τὴν μητέρα μοι ὡς ἀκούει τις ἐναρμονίου μουσικῆς φθόγγου γλυκεῖς, ἀλλ' ἀκαταλήπτους αὐτῶ ὀλοτελῶς.

Τὴν ἀκοήν μου ἐκῆλει ἡ μουσικὴ, ἀλλ' οὐδόλω συνέκινει τὴν καρδίαν μου, τὴν λίθῳ ἀναίσθητῳ ὁμοιάζουσαν.

Ὅταν τὰς ρίζας ἀνθους κατατρώγῃ, φθοροποιᾷ ζωφία, οἱ σκώληκες, ποσῶς δὲν ὠφελεῖ ἡ δρῶσος τοῦρανοῦ.

(Ἐπεταῖ συνέχεια.)

Ἐν Λευκωσίᾳ

«Ν. Κ.»

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμησσοῦ.

(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία παλαιά· συνήθη τὸ γομ. Γρ. 150—170.

Κρασία νέα τὸ γομάρ. 90—125

λάδι νέον ἢ λίτρη (2½ ὀκ.) γρ. 14

Χαρούπια εἰς τὰς ἀποθήκας γρ. 84

Λευκωσίας (λίρα Ἀγγλ. Γρ. 182.)

ὁ σίτος τὸ κοιλὸν (22 ὀκ.) Γρ. 20—21.

ἡ κριθή ,, [16 ὀκ.] 12—13.

ἀλεύρι ἐντόπιον ἢ ὀκ. 50—51 παραδ.

τὸ κρέας ἢ ὀκ. γρ. 8—9.

λάδι νέον ἢ ὀκ. γρ. 8

Αἶνιγμα 35.

Ὁ ἔχων με πικρῶς θρηνεῖ·

ἀπόκοπον τὴν κάραν μου! τίς πάραυτα

γενᾶται;

Εἰς ὅστις μὲ παραδειγμα διδάσκει—μὴ

γελάτε

τί ἔστιν ἡ ὑπομονή.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἢ ΚΥΠΡΟΣ ἐν Λευκωσίᾳ.